

www.diena.lv/auto

Lēnāk ne vienmēr ir drošāk

Braukšana ar pārlietu mazu ātrumu rada ne mazāku jezgu kā pārgalvīga steiga

Braukšanas kultūra

Normunds Avotiņš,
TV5 Autoziņas, speciāli
AutoDienai

19. aprīlis, apmēram viens pēcpusdienā. Rīga, Lāčplēša un Avotu ielas stūris. Nenosakāmi dzeltenas krāsas Mercedes lēni rāpo pa kreiso joslu, līdz ielas vidū apstājas pavisam. Nervozs kreisais pagrieziena signāls vēsta par bezatbildīgu nodomu, kas līdz galam vēl nemaz nav izprotams. Nogrīšanās pa kreisi? Apgriešanās pretējā virzienā pāri nepārtrauktai līnijai? Tikpat negaidīti, kā sācis spēkrats metas krustojuma virzienā un sastingst pie sarkanās gaismas ar joslu līniju tieši starp riteņiem. Aizmugurē pamazām briest neapmierinātība, bet realitātes šovā nekavējoties seko nepieredzējušās Mercedes vadītājas kroņa numurs. Vēl arvien bez īstas pārliecības auto piespiežas labajai malai un tad, kā saulesdūriena ķertis, apsviežas pāri trim joslām, pie reizes iegrīlojoties arī ceturtajā, apņēmīgi aizsvempjas atpakaļ Čaka ielas virzienā — pretim jauniem varoņdarbiem. Šis neizdomātās situācijas aculiecinieks kamikadzes baletu novērtētu pēc nopelniem plašā diapazonā starp «sausmas» un «vājprāts» līdz laikrakstā nepublicējamiem slēdzieniem.

...tā pati diena, Jūrmalas šoseja, nedaudz aiz Liepājas viadukta. Visi godīgi brauc katrs pa savu joslu (un to ir trīs katrā virzienā). Ja nu kas arī sašūpo miegāno brīvdienas kustību, tad vienīgi kolorīti sagrautais viadukts, kas izskatās kā pēc raķetes trāpījuma. Citādi — viss kārtībā? Ne gluži, jo kreisā josla, kurai pēc noteikumiem un saprāta būtu jākustas visātrāk, velkas vislēnāk. Pa vidu kā savrupus un neizjaucams fārvaters žūžo vidējā josla, kuras labticīgos iedzīvotājus nu jau apsteidz steidzīgie no abām malējām rindām. Bet piedodiet tiem, jo viņi vienkārši nezina ko dara.

Kas nav aizliegts, tas ir atļauts

Braukšana pa šosejas otro un trešo joslu — bieži vien ar ātrumu

zem atļautā — pie mums tiek uzskatīta par normu. Tikpat bieži to kā sevišķi kaitinošu izdarību piemīn autovadītāji aptaujā par braukšanas kultūru Latvijā. No malas šķiet, ka šī parādība nav tuvu tik kaitīga kā automobiļa novietošana kā pagadās vai hroniska pagrieziena signālu nelietošana. Taču uz teju vai iepatētu kustības izpratni (pat izjūtu) par braukšanu pa daudzjoslu šoseju balstās mūsu pašu piesauktā un apbrīnotā autotransporta plūsma Vācijā, Francijā un pat Čehijā. «Daļa vainas ir satiksmes noteikumos,» kategorisks ir Autoakadēmijas direktors Atis Jansons. Kā izrādās, Latvija ir viena no nedaudzajām Eiropas valstīm, kur braukšana iespējami tuvu brauktuves labajai malai ir obligāta tikai ārpus apdzīvotām vietām. No tās izriet arī apdzīšanas ieradumi. Ņemot vērā nevienādo braukšanas ritmu pilsētās ar tās krustojumiem, apgrīšanās vietām, sazarojumiem un autobusu pieturām, tas ir vēl kaut cik saprotami. Taču, kad aiz muguras paliek krējumbaltais uzraksts RĪGA, nekas sevišķi nemainās, kaut atļautais

ātrums nu ir 90 vai pat 100 km/h.

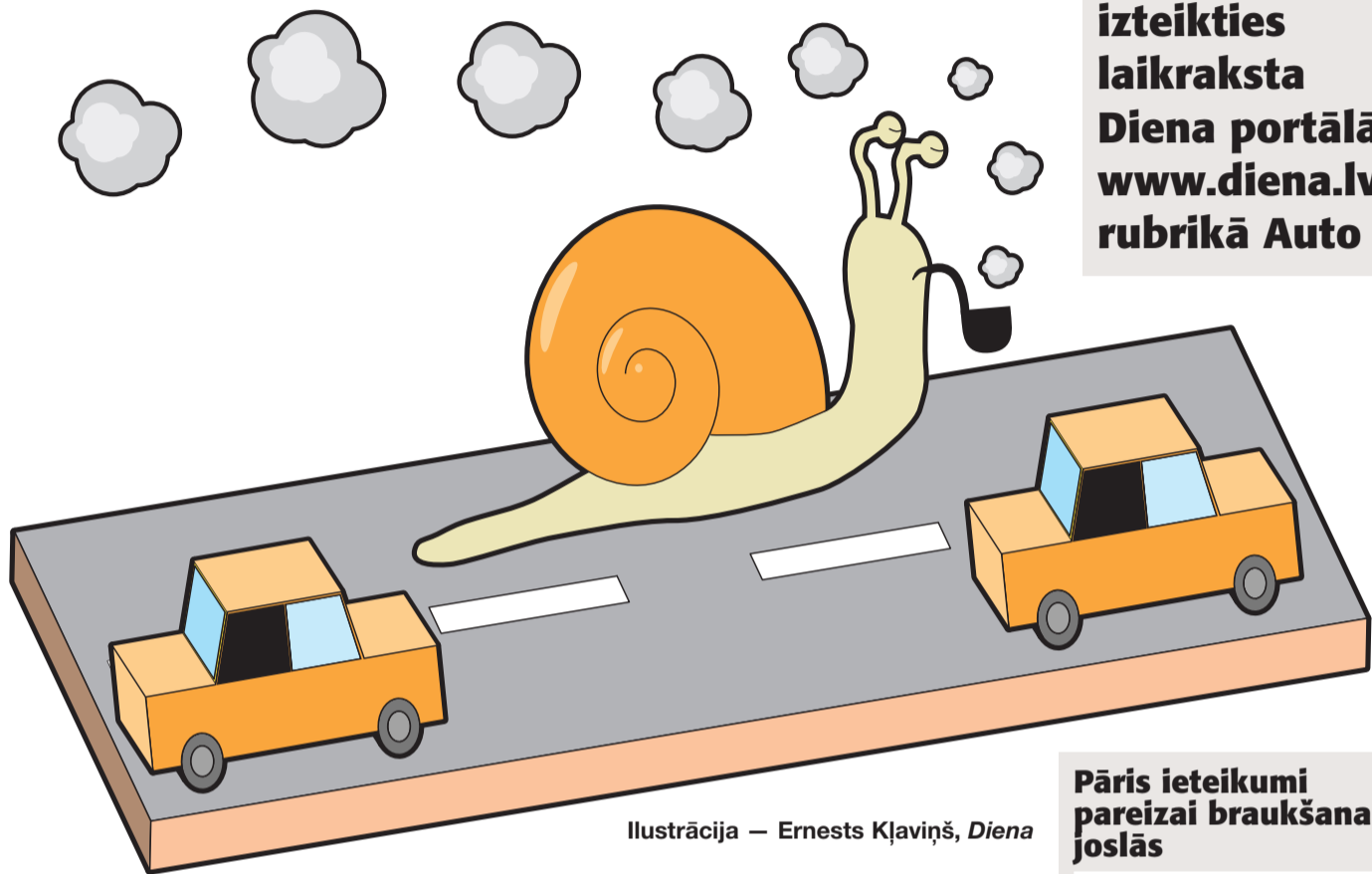
Taisnība ir lēnākā pusē. Formāli

Diskusijas par kreisās joslas aizņemšanu pa īstam iedegas vien internetā. Ceļu policija par «ātrās rindas» aizņemšanu nesoda (atšķirībā no Rietumeiropas), autoskolas nereti māca ņemt nevienu galvā. Un kas tad ir, ja aizmugurē kāds mirkšķina kā negudrs? Kas par to, ka braucu ar 80? No tā taču nekāds ļaunums neceļas! Nav taisnība. Paštaisni pareizais un lēnais, kas perfekti apguvis braukšanu «šaha galdiņā» izkārtojumā (tā šķiet drošāk), kavē sevi un citus. «Mirkšķinātājs» mierā neliksies un sāks «badīt» citus blakusjoslās, laivierēt, pārsniegt ātrumu, un tur jau nav tālu līdz agresīvai braukšanai. Turklāt, kā mēs jau zinām, sliktis piemērs ir ļoti lipīgs. Intensīvas satiksmes apstākļos viens «lēnais» var «sakraīt» aiz sevis veselu virteni automašīnu, kas bez jebkāda sastrēguma kustas lēnāk par atļauto ātrumu. Katrā automašīnā sēž

homo sapiens, kas ar katru mirkli vairāk apsver, ko gribētu pateikt televīzijai, satiksmes birojā, sabiedrisko pētījumu centram un visai galaktikai. Kāda tur vairs braukšanas kultūra?

Izdzīt no sevis aunu

«Ārpus pilsētas kļūst vēl ļaunāk,» uzskata A. Jansons. «Lēnie braucēji parasti ievēro ļoti mazu distanci starp automašīnām, daļēji aiz nezināšanas un maldīgas drošības sajūtas, daļēji lai stūrgalvīgi nelaistu apdzēnošos sev priekšā.» Spītīgais tagad apdraud pats sevi. Automašīna nav kuģis, kas pat no pilna ātruma spēj apstāties četru korpusu garumā, turklāt, braucot tuvu vienam aiz otra, krietni samazinās pārdzīvotība un iespēja paredzēt situāciju uz ceļa. Daudz ko atrisina saprotoša piespiešanās labajai malai, taču bieži vien notiek pretējais. Cilvēkā pamodies «auns» pie stūres piepēši sāk braukt ātrāk vai — kas vēl bīstamāk — «sedz» viduslīniju kā Šumahers trases iekšmalu. Diemžēl Šumahera nav nedz šajā, nedz otrā mašīnā,

Ilustrācija — Ernests Kļaviņš, Diena

AutoDiena aicina lasītājus izteikties laikraksta Diena portālā www.diena.lv rubrikā Auto

Pāris ieteikumi pareizai braukšanai joslās

- Padomāsim, vai tiešām jābrauc pa kreiso joslu? **Varbūt sāksim no labās?**
- Ja apgrīšanās vieta ir pēc 5 km, **nav nepieciešamības** tai gatavoties četrarpus kilometrus.
- Spoguļi automašīnai nav skaistumam. **Ik pa laikam der tajos ieskatīties** — varbūt kāds tiešām steidzas.
- Lēna braukšana **vidējā joslā ir pat bīstamāka nekā kreisajā** — briesmas uzglūn no abām pusēm.
- Ass līnija **pieder visiem**.
- Nereti labajā joslā ir bedres, pamestas piekabes un «neredzami» gājēji. Tas ir atbildīgo dienestu ziņā. **Sūdzies!**
- Ja priekšā braucošais pārkārtojas un palaiž, **nekaitēs pamirkšķināt «paldies!»**

un nelaime smagā auto izskatās piepēši izrādās pavisam tuvu. Starp citu, «auns» nav mans izdomājums. Vai atceraties CSDD kampaņu *Kreisā josla — likums?* Ja jau iemācījāties izmantot pusjosliņas uz Saulkrastu šosejas, iemācīsieties sakārīgi braukt arī pa trim joslām. Vai mēs dumjāki par vāciešiem?♦

Par drošu un laipnu satiksmi!

S|E|B